

Μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων
 Ἀρτεμιν, ὥστε χθόνα βιά-
 κτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεί-
 δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν.

Ἀναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν. (Α. γ'.)

« Βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι

« Βαρεῖα δ', εἰ

« Τέκνον δαίξω, δόμων ἄγαλμα,

« Μιαίνων παρθενοσφάγοισιν

« Ρεέθροις πατρώους χέρας βωμοῦ πέλας.

« Τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;

« Πῶς λιπόνους γένωμαι,

« Ξυμμαχίας ἁμαρτῶν;

« Πausanέμου γὰρ θυσίας

« Παρθενίου θ' αἵματος ὀρ-

« γᾶ περιόργως ἐπιθυ-

« μεῖν θέμις. Εὖ γὰρ εἶη. »

Ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδου λέπιδνον, (Σ. δ'.)

Φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαιάν

Ἀναγνον, ἀνιέρον, τόθεν

Τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.

Βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις

Τάλαινα παρακοπὰ

Πρωτοπήμων. Ἐτλα δ' οὖν θυτῆρ γενέσθαι

Θυγατρὸς, γυναικοποιῶν πολέμων ἄρωγάν,